

Frank Maes, Neri Sybesma – Knol, Jaana Micheli, Alexa Froger, Liebrecht Lierman, Inge Brees, Sini ..., Els Van Doesburg, Yvan Dheur, Terry De Grave, Sebastiaan Druyts, Matthias Vanhullebusch, Emanuelle de Foy, Roel Segers, Steven De Pourq (**Aanwezig**)

Lunchlezing Jo Coelmont.

“Het belang van de niet – militaire aspecten van vredesoperaties.”

**Gastspreker
Jo Coelmont**

De lunchlezing start met Prof. Em. Sybesma – Knol die de deelnemers verwelkomt en anderen verontschuldigt. Zij stelt Jo Coelmont voor als Brigade-generaal bd, nu Senior Associate Fellow bij het Egmont Institute. Van 2002 tot 2008 was hij Permanent Militair Vertegenwoordiger bij het Militair Comité van de EU, en bij de WEU. Tijdens het vorige Belgisch Voorzitterschap, in 2001, was hij adviseur op het kabinet van de Minister van Landsverdediging. Een expert ter zake dus, die de laatste tien jaar alle vredesoperaties, binnen en buiten Europa, van zeer nabij heeft gevolgd.

Na benadrukt te hebben dat de wereld zeer complex is geworden, en dat het begrip 'veiligheid' nieuwe dimensies heeft gekregen ('cyber'-, ecologische, financiële, demografische...) begint de heer Coelmont zijn betoog met een theoretische uitzetting over de drie pijlers die onontbeerlijk zijn bij iedere vredesoperatie: het militaire, het civiele en het politieke luik.

Deze kennen elk hun eigen vereisten die cruciaal zijn om de operatie tot een goed einde te brengen.

Hij poneert de stelling dat deze pijlers interdependent zijn: het falen van de ene heeft desastreuze gevolgen op de andere pijlers en op de totale uitkomst van de operatie. Hij stelt ook dat als men ze zou rangschikken naar belang, de civiele component de belangrijkste is, en het militaire gedeelte eigenlijk het makkelijkst te verwezenlijken.

Figuur 1 Lunchlezing

Coelmont noemt vervolgens de tien voorwaarden bij elk aspect waaraan moet zijn voldaan, wil een operatie succesvol verlopen.

Enkele van de voorwaarden wat betreft het militaire aspect:

- de militaire taken moeten duidelijk omschreven en afgebakend zijn (geen 'mission creep'),
- duidelijke rules of engagement,
- duidelijke commando-structuren (één unit of command),
- het genereren van voldoende troepen en materieel (echt een VN probleem!),
- de veiligheid van de troepen en van de bevolking,
- voldoende reserves voor een 'worst case scenario'.

Wat betreft de politieke doelen:

- duidelijkheid over de gewenste 'end state'; in Afghanistan is daarover grote verwarring;
- er moet een politiek stappenplan klaar liggen, met een end-state en een end-date;
- er moet geduld zijn! Geen streven naar snelle oplossingen.

Wat betreft de civiele doelen:

- veel aandacht voor de vorming van een dragende publieke opinie.

Deze theorieën onderbouwt hij in de rest van zijn lezing, met voorbeelden uit zijn jarenlange expertise. Een greep uit het 'aanbod': voormalig Joegoslavië, Atjeh, Irak, Afghanistan, Monuc... De voorbeelden geven een beeld van de praktische uitwerking van een vredesoperatie op het veld; de generaal aarzelt niet om enkele snedige opmerkingen te maken in verband met de harde lessen die men in het verleden heeft geleerd. Na de uiteenzetting is er een boeiende vraag - & antwoord - sessie, die afgesloten wordt met een hartig hapje en drankje.
